

Pouczenie:

Zgodnie z art. 73 Ustawy o doradztwie podatkowym z dnia 5 lipca 1996r. (Dz.U. z 2016r Poz. 794) od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu II instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia, wraz z uzasadnieniem.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 maja 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP wszczął wobec Obwinionemu postępowanie wyjaśniające. Postanowienie to zostało następnie prawidłowo doręczone Obwinionemu (w trybie art. 133 § 2 k.p.k. w zw. z art. 79 u.d.p.). Kolejnym postanowieniem z dnia 2 listopada 2017 r. zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP przedstawił Obwinionemu zarzut nienależytego wykonywania obowiązków zawodowych poprzez naruszenie art. 36 pkt 3 u.d.p., polegające na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku regularnego opłacania składek członkowskich.

Zawiadomieniem z dnia 2 listopada 2017 r. pouczone Obwinionego o prawie do przejrzania akt sprawy.

Obwiniony zachował postawę bierną, nie oferując w toku całego postępowania wyjaśniającego przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego żadnych wyjaśnień na temat przyczyn i okoliczności powstania zaległości. Podobnie również podczas właściwego postępowania dyscyplinarnego Obwiniony nie podjął aktywnych działań.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W toku przewodu sądowego ustalono, że na dzień 29 marca 2018 r. zaległość Obwinionego w opłacaniu składek członkowskich na rzecz Krajowej Izby Doradców Podatkowych wynosiła 2375,00 (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt pięć) złotych.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie treści zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną z dnia 20 kwietnia 2017 r. Zgodnie z treścią tego pisma zaległość w dacie jego sporządzenia opiewała na kwotę 1495,00 (tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt pięć) złotych.

Obwiniony nadal nie opłacał należnych składek. Jak wynika ze skierowanego do Sądu Dyscyplinarnego wniosku o ukaranie z dnia 12 kwietnia 2018r. stan zaległości doradcy podatkowego na dzień 29 marca 2018 wynosił 2375,00 (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt pięć) złotych. Z treści pisma wynika również, że Obwiniony nie uzyskał umorzenia stwierdzonych zaległości, odroczenia terminu zapłaty również poprzez rozłożenie na raty.

Powyżej wspomniane dokumenty w postaci zawiadomienia nie budzą zastrzeżeń ani wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności. Dowody te wzajemnie ze sobą korespondowały wskazując na narastające zaległości Obwinionego.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (także jako „u.d.p.) doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem oraz za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej.

Art. 36 u.d.p. wśród obowiązków doradcy podatkowego wymienia obowiązek regularnego opłacania składki członkowskiej. Podniesienie tego obowiązku do rangi ustawowej świadczy niewątpliwie, że jest to jeden najważniejszych obowiązków doradcy podatkowego. Wynika to przede wszystkim z faktu, że przynależność do samorządu zawodowego jakim jest Krajowa Izba Doradców Podatkowych jest obowiązkowa i to na samych doradcach podatkowych spoczywa obowiązek zapewnienia ciągłości jej działania, efektywności w wykonywaniu swoich zadań oraz utrzymania jej struktury.

W świetle ujawnionego materiału dowodowego Sąd uznał, że Obwiniony naruszył wskazany wyżej obowiązek. Zaległości Obwinionego miały charakter trwałe. Zaleganie na dzień 29 marca 2018 r. ze składkami na kwotę 2375,00 złotych świadczy bezdyskusyjnie o tym, że Obwiniony nie opłacał regularnie składek członkowskich.

Katalog kar dyscyplinarnych został określony w art. 64 ust. 2 u.d.p., zgodnie z którym karami dyscyplinarnymi są: upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Kary te zostały uszeregowane od najmniej dolegliwej do najsurowszej.

Na niekorzyść Obwinionego przemawia wcześniejsza karalność.

Sąd wymierzył Obwinionemu karę nagany, która nie jest karą najłagodniejszą, lecz jednocześnie nadal nie oddziałuje bezpośrednio na sytuację zawodową stanowiąc przeszkodę w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.